

Oerol start met manifest over nutteloze noodzaak, maar laat prachtige kunst zien

Theater dat je bij je strot grijpt

De politiek is niet ver weg op het openingsweekend van Oerol, wat niet verwonderlijk is in het huidige tijdsgewricht waarin de dreiging van donkere bezuinigingswolken alleen maar toegenomen lijkt met de huidige verkiezingsuitslag. Op vrijdagavond presenteerde Oerol dan ook een manifest in de vorm van een gedicht van Ramsey Nasr. Hij rept daarin onder meer van de nutteloze noodzaak van kunst.

Nasr droeg het zelf voor onder begeleiding van Colin Benders alias Kytman. In het manifest wordt het belang van kunst beschreven zonder te vervallen in een klaagzang over teruglopende budgetten. Het manifest werd aangeboden aan de voorzitter van de Tweede Kamer, Gerdi Verbeet.

Op vrijdagochtend was er al geen huurfiets meer te krijgen op Terschelling. De eerste festivaldag werd het bezoekers niet makkelijk gemaakt met striemende regen. Maar tegen vijven, toen de eerste voorstelling begon, was de regen verdwenen. Het Oerolpubliek is wel wat gewend. Met dekens voor op de knieën en kussens voor onder de billen staan de mensen klaar bij de avondvoorstellingen. Maar vooral bij die voorstellingen die tegen middernacht afgelopen zijn, is het toch flink koud.

Volkstoneel

De eerste voorstelling op Oerol op vrijdag was van Compagnie Marius uit Antwerpen, 'Manon & Jean van Florette'. De Vlamingen brengen een geweldig volkstoneel met veel grappen en grollen zonder dat het plat wordt. De twee aaneen geregen voorstellingen zijn bewerkingen van Marcel Pagnols boerendrama's en ook bekend van fraaie Franse plattelandsfilms uit de jaren tachtig. Kris van Lier is zo'n acteur om verliefd op te worden. Niet alleen is zijn melodieuze Vlaamse taal een lust voor het oor, ook zijn mimiek en tekstbehandeling zijn prachtig. Hij is onbetwist de ster van de bijna-marathonvoor-

stelling van vier uur met konijn-met-pruimen-maaltijd in de pauze. Een beetje lang is dat wel, maar tegelijk zijn de Vlamingen hartverwarmend en bovendien werd de voorstelling op een prachtplek midden in het bos gespeeld, wat veel vergoedde. Tegen half elf begon 'Eclipse', de voorstelling van Glasshouse, het gezelschap van Kees Roorda, met opnieuw een belangrijke rol voor Titus Muielaar als zogenaamde 'cosmic warrior'. Hij verhaalt over zijn droom waarin de zon sterft. Eenmaal ontwaakt, raakt hij depressief en wil zelfmoord plegen. Een witte raaf verhindert dat en geeft de man de opdracht de wereld te redden, waarmee 'Eclipse' een omgekeerd schepingsverhaal is. De locatie was schitterend en vooral de drie saxofonisten maakten daar fraai gebruik van. Zij speelden composities van Micha Hamel. Aan het eind ontsteken alle bezoekers een Romeinse kaars, wat natuurlijk een fraai gezicht is maar tegelijk een wat goedkoop effect. 'Eclipse' lijkt vooral een pleidooi voor hoop en authenticiteit. Het is een sympathieke voorstelling die ook enigszins naïef is en daardoor soms charmant, maar als geheel toch moeilijk kan overtuigen.

Van totaal andere orde is Kurt Demey die in een poëtische getinte setting zijn bezoekers verbaast met mentalisme, waarbij hij naar eigen zeggen de waarheid vertelt aan de hand van leugens. Demey deelt vier kastanjes uit aan bezoekers en weet vervolgens feilloos wie van de vier de enige witte kastanje in zijn hand houdt. Hij doet meer spelletjes met zijn publiek, maar vervalt daarbij beslist niet in amusement. Aan de uiterste oostkant van het eiland was 'Nacht' van Thibaud Delpout/Toneelschuurproducties te zien. Delpout wil onderzoeken hoe mensen in oorlogstijden worstelen met dwang of keuzes. Hij doet dat aan de hand van een zelf geschreven verhaal, gebaseerd op het Joegoslavië Tribunaal en een Bergmanfilm. De voorstelling wordt naarmate hij vordert steeds intenser om te eindigen in een fenomenale apotheose. Dankbaar gebruikmakend van de weidse verlen van Terschelling schiep Delpout

een apocalyptisch landschap van grote schoonheid waarin hij niettemin kans ziet positief te eindigen als 'Heroes' klinkt. Net als 'Blasted', dat Delpout eerder dit jaar maakte, grijpt 'Nacht' je flink bij de strot. Zo moet theater zijn. Ramsey Nasr moet vooral naar 'Nacht' gaan kijken. Misschien kan hij nog andere strofen verzinnen dan de nutteloze noodzaak van kunst.

Oerol duurt nog t/m 18 juni.

JOS SCHURING